

І ВЧОРА І СЬОГОДНІ ВЖЕ МОЛИВСЬ...

Чи обізветься Ліда з того світу,
Бо звідти вже немає вороття,
Чи дочекатюся від неї я привіту? –
Закінчилось її земне життя.

Ну а моє поки не ще не скінчилось,
Ледь-ледь, але воно в мені живе,
До фінішу вже майже докотилось,
За течією тріскою пливе.

Щовечора без сну плекаю мрію,
Що ластівка махне мені крилом,
Заснути намагаюсь у надії,
Що уві сні прийдеш в очах з теплом.

І будемо з тобою воркувати,
Як і колись бувало вже не раз,
Хор ангельський урочисто співати,
Як і завжди в раю – не на показ.

Про це мої і мрії і надії,
Побути із тобою хоч колись,
Так хочу сподіватись, та чи смію?
Про це і вчора ввечері моливсь.

Дата написання вірша: 2021-11-13